

உருவினயையும் ஒலியினயையும் ஒன்றாகச் சேர்த்தே
ஒளிபெருகத் திரையினிலே படங் காட்டும் கலையைத்
திரிவிளகைக் கும் நல்லறிஞர், ஐரோப்பியர்கள்
தெரிந்துவெளியாக் குகின்றார் எனக்கேட்ட நாளில்,
"இருவிழியால் அதுகாணும் நாள் எந்த நாளோ,
என் நாடும் அக்கலையில் இறங்குநாள் எந்நாள்,
இருள் கிழித்துத் தமிழ் நாடாம் நிலவாதனை, உலகின்
எதிர் வகைக் கும் நாள் எந்நாள்" என்றுபல நினைத்தனே.

ஒலியுருவப் படம் ஊரில் காட்டுவதாய்க் கேட்டனே;
ஒபினனே; ஒபியுட்கார்ந்தனே இரவில் ஒருநாள்.
புலிவாழும் காட்டினிலே ஆங்கிலப்பெண் ஒருத்தி,
புருஷர் சக வாசமிலாப் புதுப் பருவ மங்கை
மலர்க்குலத்தின் அழகினிலே வண்டுவழி போக்கி
வசமிழந்த படியிருந்தாள்! பின்பக்கம் ஒருவன்
எலிபிடிக் கும் பின்பைபோல் வந்தந்த மங்கை
எழில் மூதுகிற கவைத தான்! புதுமனென்று கண்டனே.

உளமுற்ற கச்சந்தான் ஒளிவிழியில் மின்ன,
உயிர் அதிர்ந்த காரணத்தால் உடல் அதிர்ந்து நின்றே,
தெளிபுனலின் தாமரமேற் காற்றடித்த போது
சிதறுகின்ற இதழ்போலே செவ்விதழ் துடித்துச்
சுளவையால் நீ யார் என்றனல் விழியாற் கேட்டாள்
சொல்பதில் நீ என்றதவள் சூட்டுவிரல் ஈட்டி!
களங்கமிலாக் காட்சி, அதில் இயற்கையழிற் கண்டனே!
கதமொடிவில் யுபமம் ருஎன்ற நினைவுவந்த தன்றே!

என்தமிழர் படமெடுக்க ஆரம்பஞ் செய்தார்;
எடுத்துத் தார்கள் ஒன்றிரண்டு பத்து நூறாக!
ஒன்றனேம் தமிழர் நடையுடையாவனகைகள்
உள்ளதுவாய் அமைக்கவில்லை, உயிர் உள்ளதில்லை!
ஒன்றனேம் தமிழருமனை உணர்த்துவதாயில்லை!
ஒன்றனேம் உயர்நோக்கம் அமைந்ததுவாயில்லை!
ஒன்றனேம் உயர்நடிகர் வாய்ந்ததுவாயில்லை!
ஒன்றனேம் வீழ்ந்தவரை எழுப்புவதாயில்லை!

வடநாட்டார் போன்ற உடலை, வடநாட்டார் மெட்டு!
மாத் தமிழர் நடையினிலே தெலுங்குக் ரத்த தனங்கள்!
வடமொழியில் ஸ்லோகங்கள்! ஆங்கிலப் ரசங்கம்!
வாய்க்குவரா இந்துஸ்தான்! ஆபாச நடனம்!
அடையும் இவனை அதனையும் கழித்துப் பார்க்குங்கால்,
அத்திம்பேர் அம்மாம் என்னுந் தமிழ்தான் மீதம்!
கடவுளர்கள், அட்டமொடி, காகிதப் பஞ்சலோலை
கண்ணாடி மூத்தவடம் கண்கொள்ளாக் காட்சி!

பரமசிவன் அருள் புரிய வந்ததுவந்து போவார்!
பதிவிரதகை கின்னல் வரும் பழையபடிதீரும்!
சிரமமொடும் தாளமெண்ணிப் போட்டியிலே பாட்டும்!
சிலபாடி மிருதங்கம் ஆவர்த்தம் தந்து
வரும் காதல்! அவ்விதமே துன்பம் வரும், போகும்!
மகரிஷிகள் களையில் குளம் - இவகைகள் கதாசாரம்.
இரக்கமற்ற படமுதலா எிக்கெல்லாம் இதனால
ஏழகைளின் ரத்தத் தை உறிஞ்சியது லாபம்!

படக் கலத்தான் வாராதா எனநினைத் த நஞ்சம்
பாழ் படுத தும் மூதலாளி வரக் கத் தின் சயெலால்,
படக் கலையாம் சனியொழிந் தால் பபோதும்மென எண்ணும்!
பயன் விளகைக் கும் விதத் தினிலே பலசலெ வர் கட்டி
இடக் ககற்றிச் சூயநலத் தைச் சிறிதனேும் நீ க்கி
இதயத் தில் சிறிதனேும் அன் புதனசைச் சரேத் துப்
படமெடுத் தால் சநெத் தமிழ் நாடென னும் இளமயிலும்
படமெடுத் தாடும்; தமிழர் பங்கமெலாம் பபோமே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165puthiyaulagam.htm#dt162>